

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 4 maja 1957 r.

w sprawie opłat za korzystanie z hoteli robotniczych.

Na podstawie § 1 uchwały nr 792 Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1956 r. w sprawie opłat za korzystanie z hoteli robotniczych przy zakładach pracy (Monitor Polski z 1957 r. Nr 13, poz. 92) zarządza się, co następuje:

§ 1. Hotelem robotniczym w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest pomieszczenie, w którym otrzymują zakwaterowanie, zgodnie z umową o pracę i na czas jej trwania, pracownicy nie posiadający możliwości codziennego dojazdu do pracy.

§ 2. Do hoteli robotniczych nie zalicza się domów noclegowych, schronisk robotniczych, kwater pływających i ruchomych, noclegowni, pokoi gościnnych itp. urządzeń socjalnych, organizowanych przez zakłady pracy dla zapewnienia pracownikom tymczasowego noclegu.

§ 3. 1. Dla wymiaru opłat dzieli się hotele robotnicze na trzy kategorie w zależności od rodzaju zajmowanych pomieszczeń, wyposażenia i poziomu świadczonych usług.

2. Do kategorii I zalicza się hotele robotnicze mieszczące się w budynkach specjalnie do tego celu wzniesionych (z wyłączeniem baraków) oraz posiadające:

- a) centralne ogrzewanie,
- b) urządzenia kąpielowe,
- c) wodę bieżącą ciepłą i zimną,
- d) skanalizowane ubikacje wewnątrz budynku,
- e) wygodne umeblowanie w pokojach (w szczególności sprężynowe łóżka lub materace),
- f) urządzenia sportowe i urządzenia socjalne, zwłaszcza świetlice i biblioteki.

3. Do kategorii II zalicza się hotele robotnicze mieszczące się w odpowiednio przystosowanych budynkach lub trwałych barakach i posiadające:

- a) centralne ogrzewanie lub stałe piece,
- b) wodę bieżącą ciepłą i zimną,
- c) skanalizowane ubikacje wewnątrz budynku,
- d) niezbędne umeblowanie w pokojach.

4. Do kategorii III zalicza się wszystkie inne hotele robotnicze, których urządzenia i wyposażenia nie odpowiadają wymaganiom określonym dla hoteli kategorii I i II.

§ 4. Zaliczania hoteli robotniczych do odpowiednich kategorii dokonują, zgodnie z wytycznymi zawartymi w § 3, zakłady pracy prowadzące hotele w porozumieniu z radą zakładową (miejscową) lub zarządem okręgowym (głównym) właściwego związku zawodowego.

§ 5. 1. Pracownikami uprawnionymi do zamieszkania w hotelu robotniczym są:

- 1) pracownicy zatrudnieni w zakładzie pracy, do którego hotel należy;
- 2) pracownicy nie zatrudnieni w zakładzie pracy, do którego hotel należy, a zamieszkujący:
 - a) na podstawie indywidualnej umowy najmu,
 - b) na podstawie umowy zawartej pomiędzy zakładem pracy, w którym pracują, a zakładem pracy, do którego hotel należy.

2. Opłaty pobierane od pracowników wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2 za korzystanie z jednego miejsca w pokoju w ciągu doby wynoszą:

Kategoria hotelu	Pokoje			
	1-osobowe	2-osobowe	3-6-osobowe	7 i więcej osobowe
I	7 zł	4 zł	2,50 zł	1,60 zł
II	5 „	3 „	2,00 „	1,00 „
III	3 „	2 „	1,50 „	1,00 „

3. Zasady rozliczeń pomiędzy zakładami pracy z tytułu opłat za pracowników wymienionych w ust. 1 pkt 2 lit. b) ustala się zgodnie z wytycznymi ministrów nadzorujących zakłady pracy prowadzące hotele, wydanymi na podstawie § 3 uchwały nr 792 Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1956 r. w sprawie opłat za korzystanie z hoteli robotniczych przy zakładach pracy (Monitor Polski z 1957 r. Nr 13, poz. 92). Za podstawę rozliczenia należy przyjąć koszt własny zakwaterowania pracownika.

§ 6. 1. Stawek określonych w § 5 ust. 2 nie stosuje się do osób, które utraciły prawo do korzystania z hotelu robotniczego.

2. Do osób wymienionych w ust. 1 stosuje się stawki ustalone w wytycznych wydanych na podstawie § 3 uchwały nr 792 Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1956 r. przez ministrów nadzorujących zakłady pracy prowadzące hotele.

§ 7. Od opłat za korzystanie z hoteli robotniczych zwolnieni są całkowicie pracownicy, którzy mają prawo do korzystania z bezpłatnych miejsc w hotelu robotniczym na podstawie przepisów szczególnych lub układów zbiorowych pracy.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. W. Kłosiewicz